

СТАНТИНОПОЛЬ. Името на тогѣзи Моноарха ѣ незабравено за христіанитѣ. Той като позналъ заблѣженіето на идолопоклонството, и като се оубѣрилъ въ истинитѣ на ѣвангеліето, пріемналъ христіанската вѣра, и ѣ ѣбавилъ за господствѣющаа по сѣчката своя ѣшѣрна Имперіа. Заради това христобата Церква, дѣтотѣа дълго врѣма бѣла гонѣма, восторжествовала, каквото истиннаа, и се оутвердилъ на незыблемы ѣснованіата.

Подиръ смертъта Константина Свѣтаго, погнѣваніето на Римската Имперіа видѣлася неизлѣжна, защо освѣнь дѣто въ себеси бѣла въ расстройство и ѣслабленіе, приложилоса и бѣнкашно несчѣстїе, сѣрѣчь нападнали сѣвернитѣ народы и дикитѣ завоеватели, Гѣннитѣ, Татарско или Монгольско поколѣніе, които ислѣзли отъ сѣвернитѣ страны на Китаа. Тѣзи народы оучинили сѣльно потрясеніе и голѣмо опустошеніе въ Римската Имперіа;

Императоръ Теодосій раздѣлилъ Римската Имперіа на двѣ Имперіи на Восточ- 395 г.
на и западна, и ѣбавилъ Императоры двоїцата свои сынове Аркадіа и Гоно-